

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/53/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617207585
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1617207585.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členky senátu JUDr. Michaela Králová a JUDr. Ivana Jahnová vo veci starostlivosti o Z. M. K.: N., H.. XX.XX.XXXX, K., H.. XX.XX.XXXX, obe bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, deti rodičov: Z. K. K. , H.. XX.XX.XXXX, R. C. XXX XX T. Č.. XXX, zast. JUDr. Dagmar Farkašová , advokátka Štúrova 11, 811 02 Bratislava a otec Z. K. H.. XX.XX.XXXX, C. C. XXXX/ X, XXX XX C., zast. JUDr. Daniela Ježová, LL.M., PhD., advokátka, Javorinská 13, Bratislava, o odvolaní otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. 9P 115/2017-124 zo dňa 9. januára 2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Malacky č. k. 9P 115/2017-124 zo dňa 9. januára 2018 potvrdzuje.
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Malacky rozsudkom č. k. 9P 115/2017-124 zo dňa 9. januára 2018 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú N. K., H. XX.X.XXXX zo sumy 75 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne od 3.7.2017 a tiež zvýšil vyživovaciu povinnosť na maloletú K. K., H. X.XX.XXXX zo sumy 75 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne od 1.9.2017. Zročné výživné na maloletú N. K., H.. XX.XX.XXXX, za obdobie od 03.07.2017 do 09.01.2018 vo výške 330,- eur a zročné výživné na maloletú K. K., H.. XX.XX.XXXX, za obdobie od 01.09.2017 do 09.01.2018 vo výške 220,- eur je otec povinný zaplatiť k rukám matky do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku výživného návrh matky zamietol. Otec je oprávnený stykať sa s maloletou N. K., H.. XX.XX.XXXX B. Z. K. K., H.. XX.XX.XXXX - každý nepárny víkend od piatku od 18,00 hod. do nedele do 18,00 hod.- každý rok počas letných prázdnin od 01.07. od 10,00 hod. do 14.07. do 18,00 hod., od 01.08. od 10,00 hod. do 14.08. do 18,00 hod., - každý nepárny rok cez jarné prázdniny od piatka pred začiatkom jarných prázdnin od 18,00 hod. do nedele po skončení prázdnin do 18,00 hod., - každý párný rok cez jesenné prázdniny odo dňa pred začiatkom jesenných prázdnin od 18,00 hod. do posledného dňa jesenných prázdnin do 18,00 hod., - každý nepárny rok od 22.12. od 8,00 hod. do 30.12. do 18,00 hod., - každý párný rok od 30.12. od 10,00 hod. do 06.01. do 18,00 hod., - každý párný rok cez Veľkonočné sviatky od stredy pred začiatkom prázdnin od 18,00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18,00 hod., s tým, že otec maloleté deti vyzdvihne v mieste trvalého bydliska matky a maloleté deti po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky. Matka je povinná maloleté deti riadne na styk s otcom pripraviť a tieto mu v určenom čase odovzdať. Týmto rozsudkom sa mení rozsudok OS Malacky č.k. 9P/127/2014-52 zo dňa 15.04.2015, v časti určeného výživného a styku. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Návrhom podaným na okresný súd dňa 3.7.2017 matka maloletých detí žiadala, aby súd zvýšil výživné na maloletú N. zo sumy 75 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne a na maloletú K. zo sumy 75 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne od podania návrhu. V návrhu matka uviedla, že naposledy bolo

rozhodnuté o výživnom na maloleté deti rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 15.4.2015 sp. zn. 9P 127/2014, ktorým boli maloleté deti zverené do starostlivosti matke a otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné na každé z maloletých detí v rovnakej sume 75 eur mesačne. Styk otca s maloletými deťmi súd neupravil. Od posledného určenia výživného nastala zmena pomerov, keď maloleté deti prestúpili na druhý stupeň základnej školy a tým sa výrazne zvýšili náklady na stravu, ošatenie a pod. Maloletá N. X.d septembra 2017 začala navštevovať šiesty ročník základnej školy a maloletá K. od septembra 2017 začala navštevovať piaty ročník základnej školy. Maloleté deti sú vysokého veku, oblečenie majú už v dámskych veľkostiach, matka vyčíslila náklady na maloletú N. v sume 500-600 eur mesačne. Konkrétne uviedla doučovanie z anglického jazyka - 50,- eur, mobil 5,- eur, úrazové poistenie 28,- eur, oblečenie, drogéria, lieky 30,- eur, školské výlety a akcie 20,- eur, školské potreby 25,- eur, knihy 20,- eur, školské obedy 40,- eur, potraviny, ovocie a zelenina 160,- eur, vreckové 10,- eur, náklady na dovolenku 40,- eur. Priemerné mesačné náklady na maloletú Simonu matka vyčíslila sumou 500,- až 600,- eur mesačne. Konkrétne uviedla doučovanie z anglického jazyka - 50,- eur, mobil 5,- eur, úrazové poistenie 27,- eur, oblečenie, drogéria 30,- eur, lieky 15 eur, školské výlety a akcie 20,- eur, školské potreby 25,- eur, knihy 20,- eur, školské obedy, potraviny, ovocie a zelenina 200,- eur, vreckové 10,- eur, náklady na dovolenku 40,- eur.

3. Matka je zamestnaná v spoločnosti Mandant Consulting k.s. ako účtovníčka s mesačným priemerným príjmom 881,69 eur v čistom. Býva s priateľom, ktorý pracuje v spoločnosti Benteler Automotive SK, s.r.o. ako vedúci smeny. Okrem nákladov spojených s bývaním a na domácnosť má náklady s platením úverov, ktoré vznikli ešte za manželstva účastníkov. Jeden úver bol zobrahaný na podnikanie otca vo výške 30.000 eur, mesačná splátka je 250,- eur. Druhý úver je stavebný, z ktorého prostriedky boli čiastočne použité na prestavbu domu a čiastočne sa ním vykrývala bežná spotreba domácnosti, mesačná splátka tohto úveru je 220,- eur. Ďalej si zobrali spotrebný úver vo výške 12.000 eur, s mesačnou splátkou 70,- eur. Matka uviedla, že majetkové pomery otca nepozná, ničím neprispieva ani na bývanie na ich zatiaľ spoločnú nehnuteľnosť. V čase posledného rozhodnutia hral futbal v Rakúsku. Neprispieva matke ani na spoločné úvery, resp. veľmi občasne. Toho času sa vedie na súde konanie o vysporiadanie BSM. S maloletými deťmi sa stretáva pravidelne každý druhý víkend. V lete ich mal vyše polovicu prázdnin. S deťmi býva N. T. v rodinnom dome u priateľa. V čase posledného rozhodnutia bývali v dome, ktorý je ešte v BSM. Deti sú zdravé. V čase posledného rozhodnutia bola zamestnaná v spol. CRC s príjmom okolo 500 eur mesačne. Teraz je zamestnaná v Mandant Consulting, k.s. s príjmom okolo 900 eur v čistom. Býva s priateľom od septembra 2016. Priateľ je bez vyživovacej povinnosti, pracuje v automobilovom priemysle. Jej príjem sa síce zvýšil, ale uhrádza takmer všetky náklady na deti a spláca spoločné úvery, z ktorých jeden si zobral otec na podnikanie.

4. Otec v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že maloletým prispieva nad rámec súdom určeného výživného, a to za mesiace február až august 2016 zaslal matke na účet 300,- eur každý mesiac, v mesiaci september 2016 sumu 291,- eur, v októbri 2016 sumu 300,- eur a za mesiace november a december 2016 po 150,- eur. Okrem toho zaplatil zálohu 100,- eur za tábor a následne doplatok za tábor v sume 100,- eur. Z rozpisu platieb za rok 2016 vyplýva, že otec maloletým prispieval nad rámec vyživovacej povinnosti na potreby maloletých. Uvedené právo si otec žiada ponechať, keďže príspevkami nad rámec výživného sa tvorí vzťah medzi rodičom a dieťaťom. V roku 2017za mesiace január až september uhradil spolu výživné na obe deti vo výške 150,- eur každý mesiac. Okrem bežného výživného uhradil maloletej N. 16.05.2017 sumu 10,- eur za výlet, obom maloletým dňa 11.04.2017 uhradil 24,- eur za zošity. Zaplatil aj zálohu za tábor vo výške 100,- eur dňa 20.04.2017 ako aj doplatok za tábor vo výške 100,- eur dňa 20.06.2017. Kupuje deťom aj oblečenie, školské tašky, školské potreby. Neustále sa maloletých pýta, či niečo nepotrebujú. Akonáhle maloletým niečo chýba, či už sú to veci do školy, oblečenie, drogéria, otec to maloletým kúpi. Poskytuje im aj vreckové, keď idú na školský výlet, platí im aj tábory. Platí im aj mobil, aby mohli s ním byť v kontakte. Maloleté od septembra 2016 nechodia na obedy, a ani na doučovanie z anglického jazyka. Matka vyčíslené výdavky maloletých relevantným spôsobom nepreukázala. Z konkrétnych súm, ktoré matka uvádza vyplýva, že náklady na bývanie sú 35,- eur na elektrinu, 15 eur na žumpu a 200,- eur tuhé palivo. Celkovo tak predstavujú 250,- eur, čo znamená, že by išlo o sumu cca. 80,- eur na každého člena domácnosti. Suma na pevné palivo je značne prehnaná a po priemerovaní suma na palivo predstavuje 100,- eur mesačne na dom. Preto ako oprávnený náklad na bývanie na každé dieťa je suma 37,50 eur. Skutočné náklady na maloleté sú na bývanie 37,50 eur, oblečenie, drogéria, lieky 25,- eur, škola 5,- eur, strava 100,- eur a vreckové a voľný čas 10,- eur. V zmysle ustálenej súdnej praxe je potrebné do zročného výživného započítať aj plnenia otca v naturálnej forme, ktorými uspokojoval potreby maloletých a je potrebné ponechať v dispozícii otca finančné prostriedky na poskytnutie takýchto plnení aj naďalej a tieto započítavať na výživné. Bolo by v

rozpore s účelom výživného, ako aj zneužitím práva, ak by otec plnením vyživovacej povinnosti pokrýval náklady niekoho iného, ako oprávnených osôb, čo pri žiadanej výške výživného 500,- eur mesačne možno predpokladať. Pri určení výšky výživného by mal súd zohľadňovať zaužívanú judikatúru súdov Slovenskej republiky, podľa ktorej má vyživovacia povinnosť povinného na všetky jeho maloleté deti predstavovať úroveň 20-30% z príjmu povinného. 25% z čistého dosahovaného príjmu otca predstavuje 112 eur, pričom otec má stanovené výživné na sumu 150,- eur na obe deti. Stanovená výška výživného 75,- eur mesačne na jedno dieťa je adekvátna a zodpovedá jeho schopnostiam, možnostiam a odôvodneným potrebám maloletých. Uvedená výška tvorí viac ako 30% príjmu otca, čiže je stanovená na hornej hranici sumy. Matka dosahuje až dvojnásobne vyššie zárobky ako otec, ktorý má tri zamestnania a ako bývalý futbalista bez adekvátneho vzdelania nie je schopný si zabezpečiť lepšie zamestnanie. Preto je aj vyživovacia povinnosť matky vo zvýšenej miere. Otec využíva všetky svoje možnosti na získanie zárobku, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že popri zamestnaní má aj príležitostné príjmy.

5. K úprave styku s maloletými deťmi otec uviedol, že matka mu bráni v styku s deťmi. Od septembra 2016 nemá možnosť stretávať sa s deťmi tak, ako je to v záujme jeho, aj detí. Nakoľko styk s maloletými nie je súdom upravený a jeho dohoda s matkou je problematická, žiadal upraviť styk tak, že bude oprávnený stykať sa s maloletými každý víkend od piatku od 18,00 hod. do nedele do 18,00 hod., každý rok počas letných prázdnin od 01.07. od 10,00 hod. do 14.07. do 12,00 hod., od 08.08. od 10,00 hod. do 22.08. do 12,00 hod., každý nepárny rok cez jarné prázdniny od piatka pred začiatkom jarných prázdnin od 18,00 hod. do nedele po skončení prázdnin do 18,00 hod., každý párný rok cez jesenné prázdniny, každý nepárny rok od 22.12. od 8,00 hod. do 30.12. do 18,00 hod., každý párný rok od 30.12. od 10,00 hod. do 06.01. do 18,00 hod., každý párný rok cez Veľkonočné sviatky od stredy pred začiatkom prázdnin od 18,00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18,00 hod. a žiadal, aby každý z rodičov zabezpečoval jednu cestu maloletých detí za účelom realizácie styku. Otec pracuje ako kuriér vo firme Peter Martiny, s.r.o. s priemerným mesačným príjmom 370,- eur a chodí na brigády pre SBS. Táto práca je príležitostná, keď je potrebné niekoho nahradiť a má z nej príjem v priemere mesačne 25 eur. Trénuje futbal detí pre FK Škorpións v Bratislave, z čoho má príjem 100 eur mesačne. Má vyštudovanú strednú odbornú školu bez maturity. Je vyučený automechanik. V čase posledného rozhodnutia hrával futbal v Rakúsku v 5. lige s tým, že v zmluve garantovanú mesačnú mzdu mal 200 eur a okrem toho dostával peniaze podľa výsledku zápasov, koľko presne uviesť nevedel. Tieto peniaze im dávali na ruku. Futbal v Rakúsku hrával asi 8 rokov až do rozvodu manželstva. Býva N. C. u priateľky, v jej byte a spoločne platia všetky výdavky na bývanie. S deťmi sa stretáva, avšak potom, ako bol podaný návrh na súd zo strany rodičov matky ohľadom vlastníctva rodinného domu, začalo dochádzať v komunikácii medzi matkou a ním k nezhodám. Matka mu začala odmietať dávať deti každý víkend. Od posledného rozhodnutia o výživnom uplynuli len 2 roky. Matka nepreukázala, ako sa za tieto dva roky zvýšili náklady na 1200 eur mesačne. Navyše príjem matky je 950 eur mesačne, takže nemôžu byť náklady na maloleté také, ako ich uvádza. Otec založil do spisu pokladničné doklady, ktoré preukazujú, že hradil deťom potreby aj na rámec výživného. Matka ako výdavky len na stravu uvádza 200 eur na každé dieťa, čo považujú za nadhodnotené a za reálny výdavok považujú 100 eur mesačne. Skutočné náklady na jedno dieťa sú okolo 200 eur. Maloleté deti sú zdravé, nemajú nadštandardné výdavky. Čo sa týka styku, určili párne a nepárne roky vzhľadom k tomu, že otcova priateľka má synov vo veku 11 a 8 rokov, ktorých má v osobnej starostlivosti a so svojím otcom majú upravený styk. Ak by sa vymenili párne a nepárne roky podľa návrhu matky, tak by sa potom dcéry otca nestretli s týmito chlapcami, s ktorými majú dobrý, kamarátsky vzťah a otec so svojou priateľkou chce plánovať dovolenky spoločne so všetkými deťmi a chce mať deti aspoň tri víkendy v mesiaci.

6. Kolízny opatrovník sa vyjadril, že vzhľadom na zmenu pomerov, zvýšenie výživného je v záujme maloletých detí. Doteraz určené výživné nezohľadňuje reálne potreby a náklady na maloleté deti. Maloleté deti majú právo na rovnocenný vzťah s oboma rodičmi a pravidelné stretávanie sa s otcom. Pri úprave styku treba zohľadniť ich potreby a záujmy.

7. Okresný súd právne vec posúdil podľa § 62 odsek 1,2,4,5, § 75 odsek 1 §76 odsek 1 §77 odsek 1 §78 odsek 1 Zákona o rodine a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky je dôvodný. Vychádzal z toho, že naposledy bolo rozhodnuté o výživnom na maloleté deti rozsudkom Okresného súdu Malacky, č. k. 9P 127-2014-52 zo dňa 15.4.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.5.2015, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matke a otec bol povinný platiť výživné v sume 75 eur mesačne na každé dieťa. V čase rozhodovania súdu bola maloletá N. žiačkou tretej triedy základnej školy a maloletá K. žiačkou druhej triedy základnej školy. Matka pracovala v spoločnosti CRC Rain Forcencent Company s.r.o. a jej príjem bol cca 500 eur mesačne, otec hral futbal v Rakúsku a jeho príjem bol 200 eur mesačne a tiež mu boli vyplácané odmeny v závislosti na výsledok zápasu a privyrábal si formou brigád. V čase

rozhodovanie súdu prvej inštancie maloletá navštevovala šiesty ročník základnej školy a maloletá K. od septembra 2017 prešla na druhý stupeň základnej školy a je žiačkou piatej triedy. Matka je zamestnaná v spoločnosti Mandat Consulting k.s. s priemerným mesačným príjmom 900 eur. Otec je zamestnaný v spoločnosti Peter Martini s.r.o. ako kuriér s čistým mesačným príjmom 370 eur, príležitostne si privyrába v strážnej bezpečnostnej službe v spoločnosti Guard and ND s.r.o. z čoho má mesačne príjem 21 eur. Ďalej trénuje deti pre futbalový klub Škorpión v Bratislave, za čo má príjem 100 eur mesačne. Byva u priateľky N. C. v jej byte.

8. Okresný súd vyhovel návrhu matky z dôvodu zmeny pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného vzhľadom na vyšší vek detí a zvýšené náklady na školskú dochádzku a prestup maloletých detí na druhý stupeň základnej školy. Táto zmena u maloletej N. nastala 1.9.2016 a u maloletej K. 1.9.2017. Súd na maloletú N. zvýšil výživné od podania návrhu, teda od 3.7.2017 vzhľadom na túto zmenu, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného a u maloletej K., zvýšil výživné od 1.9.2017 vzhľadom na zmenu pomerov týmto dňom, keď nastúpila na druhý stupeň základnej školy. Okresný súd prihliadol na vek maloletých detí, zvýšenie životných nákladov od poslednej úpravy výživného, na výkon osobnej starostlivosti zo strany matky, na zárobkové možnosti a schopnosti povinného rodiča, ako aj na pomery na strane matky, ktorá si plní vyživovaciu povinnosť aj výkonom osobnej starostlivosti o maloleté deti a musí zabezpečiť všetky potreby maloletých detí ako stravu, bývanie, ošatenie, zdravotnú starostlivosť, prípravu na vyučovanie, dochádzku do školy a podobne. Okresný súd neprihliadol na námietku otca, že na strane matky nastala zmena pomerov tým, že sa jej zvýšil príjem, pričom jeho reálny mesačný príjem je 370 eur a 25 eur za brigády a tréningy 100 eur mesačne, pretože podľa Zákona o rodine treba prihliadnuť na možnosti a schopnosti povinného rodiča, keď v danom prípade otec je zdravý muž v produktívnom veku, žije v Bratislavskom kraji s najnižšom mierou nezamestnanosti v rámci Slovenskej republiky. Vyživovacia povinnosť je prvoradá a má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov, podľa názoru súdu je v možnostiach a schopnostiach otca dosahovať vyšší príjem tak aby mohol výživné platiť. Súd neprihliadol na úvery rodičov, ktoré musia splácať, nakoľko na platenie úverov sú rodičia zaviazaní obaja spoločne a nerozdielne a úverové vzťahy budú predmetom vyporiadania BSM. Súd nevykonal návrh na vypočutie svedka, a to družky otca, nakoľko jej výpoveď nebola potrebná k zisteniu pomerov otca. Okresný súd návrh matky v časti zamietol, pretože nevyhovel jej návrhu na zvýšenie výživného na 250 eur na každé maloleté dieťa. Zročné výživné na maloletú N. za obdobie od 3.7.2017 do 9.1.2018 súd vyčíslil vo výške 330 eur a na maloletú K. za obdobie 1.9.2017 do 9.1.2018 súd vyčíslil v sume 220 eur a uložil otcovi uhradiť povinnosť zročné výživné do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s poukazom na ustanovenie § 232 Civilného sporového poriadku.

9. Okresný súd upravil styk otca s maloletými deťmi, ktorý doteraz nebol upravený, otec sa stretával s maloletými deťmi pravidelne, ale pretože došlo k narušeniu komunikácie medzi rodičmi, bolo potrebné styk upraviť rozhodnutím súdu. Otec má s maloletými deťmi dobrý vzťah, je aj v záujme maloletých detí, aby sa často a pravidelne stretávali s otcom. Okresný súd upravil styk otca s maloletými deťmi tak, aby bol v záujme maloletých detí, úpravu styku matka nenamietala. Okrem stretávania sa počas víkendov od piatka do nedele otec žiadal stretávanie s maloletými deťmi upraviť na každý piatok a nedeľu v mesiaci. Matka žiadala každý druhý víkend. Súd pri úprave styku prihliadol na to, že nie je v záujme maloletých detí, aby boli s otcom každý víkend, pretože matka má tiež možnosť s maloletými deťmi byť cez víkend. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden s účastníkov nemá nárok náhradu na trov konania.

10. Proti rozsudku podal odvolanie otec maloletých detí podaním zo dňa 7.2.2018, ktorý nesúhlasil s rozhodnutím súdu v časti určenia výživného a úhrady zročného výživného a tiež aj v časti o úprave styku otca s maloletými deťmi. Otec v podanom odvolaní namietal odvolacie dôvody, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Otec nesúhlasil so zvýšením výživného, ako aj so zistením zmeny pomerov na strane maloletých detí tak, ako to uviedol súd v odôvodnení rozsudku, pretože súd neprihliadol vôbec na zmenu pomerov na strane matky a neprihliadol na možnosti a schopnosti otca, kedy sa súd domnieva, že otec je schopný dosahovať vyšší príjem. Otec v odvolaní uviedol, že u matky sa zmenili zárobkové pomery podstatným spôsobom od predchádzajúceho rozhodnutia. V čase schválenia rodičovskej dohody mala matka čistý príjem 500 eur mesačne a podľa potvrdenia zamestnávateľa zo dňa 8.6.2017 má matka priemerný čistý príjem vo výške 900,40 eur mesačne. Čistá mzda matky sa tak zvýšila o viac ako 400 eur mesačne. Okrem toho si matka uplatňuje prídavky na každé dieťa vo výške 23.52 eur a tak jej celkový príjem je 950 eur a tiež si uplatňuje aj daňový bonus na obe deti 50 eur mesačne. Zmena pomerov nastala aj

na strane otca, ktorý bol v čase schválenia rodičovskej dohody nezamestnaný a mal garantovaný čistý príjem v priemere 200 eur + negarantované odmeny, otcovi sa podarilo zamestnať a jeho priemerná čistá mzda je 376,44 eur mesačne a 21,24 eur a 50, 21 eur spolu má otec priemernú čistú mzdu 450 eur a k tomu ešte 100 eur z tréningov žiakov. Otec nie je schopný dosahovať vyšší príjem a v súčasnosti má 3 zamestnania a okrem toho vo voľnom čase trénuje žiakov, viac práce nie je možné požadovať od žiadneho človeka. Je síce zdravý muž v produktívnom veku, ale ako bývalý športovec je prakticky bez vzdelania, má dosiahnuté stredoškolské vzdelanie s maturitou, je vyučený automechanik, ale toto povolanie nikdy nevykonával a od jeho vyučenia v roku 1998 uplynulo už viac ako 20 rokov a za túto dobu sa úplne zmenila technológia motorových vozidiel, kedy je dnes všetko riešené elektrickými systémami, ktoré v čase vyučenia ani neexistovali a všetko sa vykonáva postupmi, ktoré otec nevláda.

12. Otec uviedol, že pokiaľ súd poukazuje na údajnú možnosť sa zamestnať v lepšom zamestnaní a dosiahnuť vyšší príjem, ale podľa tabuľkových platov manuálne pracujúcich zamestnancov v štátnej alebo verejnej sfére by vyšší príjem nedosiahol, pričom v súkromnej sfére otca bez nejakej relevantnej praxe a vedomostí tak isto nikto v iných profesiách zamestnať nechce. Pri dosiahnutom vzdelaní otca a jeho minimálnych odborných pracovných skúsenostiach, súd predpokladá nesprávne, že otec je schopný dosiahnuť vyšší príjem ako v súčasnosti má 550 eur mesačne. Nie je schopný si zabezpečiť lepšie zamestnanie a vyšší príjem ako má, pričom bolo súdu známe, že obaja rodičia majú dlhy, ktoré sa snažia splácať a otec posielal matke maximum peňazí, ktoré vládze matke poslať. Pokiaľ ide o preukázanie nákladov na maloleté deti, otec namietal, že matka neuniesla dôkazné bremeno, čo sa týka výdavkov na maloleté deti, ktoré nepreukázala. On preukázal všetky výdavky vynaložené na maloleté deti, ale s tým sa súd vôbec nezaoberal. Matka dosiahla takmer dvojnásobný príjem oproti otcovi, a preto vyživovacia povinnosť matky nemôže byť rovnaká vo výške 200 eur ako je vyživovacia povinnosť otca, tak ako to určil súd, ale dvojnásobná aj pri zohľadnení osobnej starostlivosti, ktorá je už vzhľadom na vek maloletých detí minimálna. Vyživovacia povinnosť otca nemôže byť pri jeho čistom príjme 550 eur vo výške 260 eur, teda 130 eur na každé dieťa v porovnaní s príjmom matky 950 eur mesačne výživné vo výške 140 eur, teda 70 eur na každé dieťa. Otec poukázal na nedostatky osobnej starostlivosti matky, ktoré on supluje. Maloleté deti píšu domáce úlohy cez telefón s otcom. Otec dáva maloleté deti spať cez telefón, lebo matka sa zatvorí do izby s priateľom a deti sa majú samé navečerať a uložiť do postele. Podľa názoru otca doteraz určené výživné bolo primerané k odôvodneným potrebám maloletých detí, ako aj k preukázaným možnostiam a schopnostiam otca. Nástupom detí na druhý stupeň základnej školy sa nemohli zvýšiť náklady na každé dieťa vo výške 55 eur, teda o 75 % oproti pôvodnému stavu, a to za necelé 2 roky. Otec zabezpečuje odôvodnené potreby detí aj nad rámec výživného, platí im školské výlety, tábory, mobil, kupuje im oblečenie, dáva vreckové na výlet, kupuje im školské potreby, zošity a vždy keď maloletým deťom niečo chýba otec im to kúpi alebo zaplatí. V súvislosti s nesprávnym rozhodnutím súdu o zvýšení výživného otec namietal aj vyčíslenie zročného výživného, ktoré by malo zodpovedať výške pôvodne určeného výživného, a teda nemalo byť vyčíslené.

13. Otec v súvislosti s nesprávnym rozhodnutím súdu o úprave styku s maloletými deťmi namietal, že maloleté deti neboli vypočuté, a ani poučené o veci, ktorá sa ich priamo dotýka, a to je ich styk s otcom, s ktorým si želajú byť viac ako doteraz. Maloleté deti sú vo veku 12 a 11 rokov a majú právo vedieť a byť informované o prebiehajúcim konaní a tiež právo vyjadriť svoj názor na vec s poukazom na ustanovenie § 166 Civilného mimosporového poriadku. Súd tak má zistiť situáciu a stanoviská detí, ale napriek tomu direktívne rozhodol odôvodňujúc to tým, že každý rodič má právo byť s deťmi rovnaký počet víkendov. Súd sa odmietol zaoberať konkrétnymi okolnosťami prípadu a vec uzatvoril všeobecne bez hlbšieho poznania a skúmania vnútorného prežívania maloletých detí.

14. Otec žiadal z uvedených dôvodov rozsudok okresného súdu zmeniť a zvýšiť výživné zo sumy 75 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne na každé maloleté dieťa a v časti úpravy styku zmeniť rozsudok tak, že otec má právo stretávať sa s maloletými deťmi každý nepárny víkend v mesiaci v čase od piatka od 18:00 hodiny do nedele do 18:00 hodiny a každý druhý páry víkend v mesiaci od piatka v čase od 18:00 do nedele do 18:00 a vo zvyšnej časti navrhol rozsudok potvrdiť alebo zrušiť rozsudok v časti určenia výživného a zročného výživného a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník tak, že rozhodnutie súdu je v záujme maloletých detí, a preto ho navrhol potvrdiť.

16. K odvolaniu otca sa vyjadrila podaním zo dňa 26.2.2018 matka, ktorá nesúhlasila s dôvodmi, ktoré uviedol otec v podanom odvolaní a považuje ich za absurdné. Okresný súd sa podľa nej vysporiadal s každou relevantnou námietkou účastníkov konania, ktorú považoval v konaní za potrebnú. Poukázala na to, že konanie o úprave rodičovských práv a povinností nie je sporovým konaním, ale je konaním, ktoré sa riadi Civilným mimosporovým poriadkom, v ktorom je súd povinný vyšetrovať a zisťovať objektívnu pravdu a vykonať aj iné, ako účastníkmi navrhované dôkazy. S poukazom na ustanovenie

§ 34 Civilného mimosporového poriadku sa ustanovenia civilného sporového poriadku o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a koncentrácii konania v konaní podľa tohto zákona nepoužijú, preto táto námietka otca nebola opodstatnená. Okresný súd preto na nesprávne závery otca o neuplatnení prostriedkov procesného útoku a obrany nemôže prihliadnuť, nakoľko tieto sa v postupe podľa Civilného mimosporového poriadku nepoužijú. Otec namietal zmenu pomerov, ale neuvedomil si, že od poslednej úpravy výživného došlo k nárastu cien potravín k vývoju sociálnych pomerov, ako aj k zmene spoločenskej úrovne z hľadiska nárastu jednotlivých nákladov. Otec ignoruje, že v dôsledku veku majú maloleté deti zvýšené náklady na hygienické potreby, ako aj iné položky. Výživné, ktoré otec hradil, bolo absolútne minimum, ktoré sa ukladá osobám, ktoré nemajú žiaden príjem. Námietky otca v podanom odvolaní, ktoré sa týkajú úpravy styku s maloletými deťmi, považuje matka za nedôvodné. V konaní nebolo preukázané, že by matka bránila otcovi v styku s maloletými deťmi a súhlasí so záverom súdu, že obaja rodičia by mali mať nárok na realizáciu voľno-časových aktivít s maloletými deťmi, a to tráviť s nimi čas v rámci víkendov, kedy matka zabezpečuje starostlivosť v priebehu týždňa a nebolo by na mieste, aby každý víkend s nimi mohol byť len otec. Matka nesúhlasí s názorom otca, že maloleté deti by mali byť vypočuté a informované o konaní, pretože zisťovanie ich názoru nie je potrebné a nie je vhodné vystaviť maloleté deti stresu zo súdneho konania a zainteresovanie detí do súdneho procesu by mala byť skutočne až posledným prostriedkom. Uviedla, že nikdy nebránila otcovi v styku s maloletými deťmi a pokiaľ bude mať záujem byť s deťmi viac času, matka to bude rešpektovať a umožní to otcovi. Matka navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

17. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, preskúmal vec bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania § 2 ods. 1, § 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. (Civilný mimosporový poriadok; ďalej len C.m.p.) vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok; ďalej len C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

18. Odvolanie je založené na námietke otca, že okresný súd nesprávne posúdil okolnosti na strane obidvoch rodičov, nezohľadnil dostatočne príjmové pomery rodičov a tvrdil, že rozhodnutie súdu o výške výživného nie je správne. Okresný súd neprihliadol na zistenie, že zmena pomerov nastala na strane matky, ktorej príjem sa zvýšil o vyše 400 eur a nesúhlasil s názorom súdu, že on by mal vyvinúť väčšie úsilie na zabezpečenie finančných prostriedkov na platenie výživného, pretože on má tri zamestnania a viac už nemôže zvládnuť.

19. Z obsahu odvolania otca možno vyvodit' nespokojnosť s vyhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie. V zmysle § 191 ods. 1 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Otec maloletej odôvodňuje opodstatnenosť odvolania tiež tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Pre tento prípad odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

20. K námietkam otca, o plnení jeho zákonnej vyživovacej povinnosti (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine) treba uviesť, že v článku 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. V zmysle článku 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov a deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností, alebo pri schvaľovaní dohody rodičov, rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov.

21. V súvislosti so skúmaním opodstatnenosti odvolania otca ohľadne nesprávneho právneho posúdenia veci, z obsahu odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu odvolací súd zistil, že okresný súd vyživovaciu povinnosť na deti právne posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine.

22. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

23. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

24. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri plnení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

25. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

26. V zmysle uvedeného ustanovenia, vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom majú obaja rodičia a každý z nich má povinnosť prispievať na výživu podľa svojich schopností a možností, ako aj majetkových pomerov, pričom pri určení výživného sa prihliada i k tomu, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, keďže práca a osobná starostlivosť o dieťa vynaložená jedným z rodičov, predstavuje materiálnu hodnotu zodpovedajúcu finančnému príspevku druhého rodiča a rozsah tejto závisí od veku, potrieb i zdravotného stavu toho, ktorého dieťaťa.

27. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov platiť výživné je zistenie ich skutočných príjmov, ako aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento príjem zodpovedá telesným i duševným schopnostiam rodiča, jeho skúsenostiam, plneniu jeho pracovných povinností, ako aj miestnym možnostiam jeho uplatnenia.

28. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho všestranným rozvojom a vývojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu týchto životných potrieb dieťaťa je rôzny a to vzhľadom na jeho vek, spôsob prípravy na jeho budúce povolanie, zdravotný stav, ale aj jeho schopnosti.

29. Kritériá pre určenie výšky výživného sú upravené v ustanovení § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Ustanovenie § 75 odsek 7 Zákona o rodine rozšírilo východiská zisťovania a posudzovania možností, schopností a majetkových pomerov rodičov aj o zisťovanie tzv. potenciálnych príjmov. Princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity, to znamená, že súd je povinný prihliadať aj k zjavne nevyužitým schopnostiam povinného rodiča. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti preto nie je smerodajné, aký príjem rodič v skutočnosti dosahuje, alebo či vôbec pracuje, ale to, či je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a podobne. Pokiaľ otec namietal, že on je vyučený automechanik a v tomto odbore je už všetko riadené elektronicky, práca ako on je vyučený sa nevykonáva a od jeho vyučenia v roku 1998 uplynulo už viac ako 20 rokov a za túto dobu sa úplne zmenila technológia motorových vozidiel, kedy je dnes všetko riešené elektrickými systémami, ktoré v čase vyučenia ani neexistovali a všetko sa vykonáva postupmi, ktoré otec nevláda, treba uviesť, že otec si má možnosť nájsť inú prácu ako tú, na ktorú je vyučený, alebo ktorú pôvodne vykonával. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že žiaden účinný zákon v Slovenskej republike nezakotvuje povinnosť pracovať a ani právo, respektíve povinnosť pracovať v odbore, v ktorom je osoba vyučená, prípadne pracovať na pozícii alebo v zamestnaní zodpovedajúcom predstavám rodiča. Každý rodič má ale povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa, a teda usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Preto nemôže obstať tvrdenie otca, že suma 130 eur ako výživné je neprimeraná a pre neho likvidačná a nemá z čoho ju platiť.

30. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o potenciálnych schopnostiach a možnostiach otca zabezpečiť si príjem, aby mohol súdom určené výživné riadne platiť. Sumu 130 eur súd považoval za primeranú aj s ohľadom na náklady, ktoré v konaní vyčíslila matka. Na strane maloletých detí sa podstatne zmenili pomery, najmä ich vekom, zvýšenými nárokmi na školské povinnosti, voľno-časovými aktivitami, s čím súvisí i rast nákladov matky na zabezpečenie starostlivosti o deti, v súvislosti s bežnými, či inými potrebami. Súd z uvedených dôvodov zvýšil vyživovaciu povinnosť otca s tým, že výživné v uvedenej výške je postačujúce a zodpovedá odôvodneným potrebám detí a dodáva, že je neakceptovateľné, aby otec v aktívnom veku 38 rokov

nevyvinul snahu o zabezpečenie si adekvátneho príjmu tak, aby si mohol vyživovaciu povinnosť riadne plniť, pretože deti sú odkázané na výživu svojich rodičov.

31. Podľa názoru odvolacieho súdu, vzhľadom na zistený skutočný stav v danej veci, nie je možné sa stotožniť s dôvodmi, ktoré uviedol otec v podanom odvolaní, a pre ktoré tvrdí, že nemá možnosť platiť výživné určené rozhodnutím súdu, pretože nemá na platenie výživného finančné prostriedky. S prihliadnutím na jeho námietku, je potrebné zdôrazniť, že otec má zo zákona vyživovaciu povinnosť podľa § 62 Zákona o rodine do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť. Je nepochybné, že maloleté deti nemajú možnosť zabezpečiť si príjem, aby mohli uspokojovať svoje i keď len základné potreby, a preto vyživovacia povinnosť rodičov naďalej trvá. Maloleté dieťa nie je v rovnakom postavení, aj pokiaľ ide o príjem a majetkové pomery, v porovnaní so svojím rodičom.

32. V danej veci sa odvolací súd plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý správne a dostatočne zistil skutočný stav veci a správne právne posúdil danú vec. Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, z ktorého vyplýva, že sú splnené podmienky pre určenie výšky vyživovacej povinnosti otca v sume 130 eur mesačne, s poukazom na vykonané dokazovanie a obsah spisu v predmetnej veci, z ktorého záver súdu jednoznačne vyplýva. Je možné tiež prihliadnuť na to, že otec nepreukázal, že má zhoršený zdravotný stav, ktorý by mu neumožňoval vykonávať prácu, v ktorej by dosiahol vyšší zárobok, a ani nepreukázal, že sa o získanie lepšie ohodnotenej práce snaží. Otec v podanom odvolaní iba tvrdil, že suma 130 eur ako výživné je neprimeraná a nekorešponduje na jednej strane s odôvodnenými potrebami detí, ale svoje tvrdenie nijako nepreukázal. V súvislosti s touto námietkou otec ani nepreukázal, aké sú podľa neho odôvodnené potreby maloletých detí, teda v akej výške by mali byť potreby maloletých detí tak, aby bola postačujúca suma výživného ako on navrhuje vo výške 75 eur a aké potreby maloletých detí by mohli (mali) byť uhradené, aby táto suma bola postačujúca na ich výživu. Sumu výživného určenú rozhodnutím súdu iba všeobecne namietal. Rovnako nebolo možné prihliadnuť ani na úvery, ktoré rodičia splácajú. Povinnosťou rodiča je predovšetkým živiť svoje dieťa, a až následne použiť zostávajúce peniaze na úhradu svojich potrieb a svojich dlhov.

33. Odvolací súd preto zastáva názor, že v prípade vyhovenia odvolaciemu návrhu a zmene vyživovacej povinnosti otca na ním navrhovanú sumu 75 eur, by v tomto prípade znamenalo posunúť vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom na matku, ktorá sa okrem výživného plneného finančne aj o deti osobne stará, čím tiež plní vyživovaciu povinnosť osobnou starostlivosťou o deti.

34. Opodstatnená nebola ani námietka otca, proti rozhodnutiu okresného súdu o úprave styku otca s maloletými deťmi, ktoré rozhodnutie považuje odvolací súd za správne a v záujme maloletých detí. V danom prípade bolo rešpektované aj právo obidvoch rodičov na osobnú starostlivosť o maloleté deti, ktoré sú zverené matke, keď otec poskytuje deťom starostlivosť počas doby určenej rozhodnutím súdu a nie je dôvod takúto úpravu meniť iným rozhodnutím odvolacieho súdu. V záujme maloletých detí tiež nie je, aby boli predvedené pred súd a tam sa vyjadрили, kedy chcú byť u otca, pretože matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otcovi umožní styk s deťmi aj vo väčšom rozsahu ako určil okresný súd. Preto by bol výsluch detí v tomto prípade nadbytočný.

35. V článku 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. V zmysle článku 41 ods. 4 Ústavy SR, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov a deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

36. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností, alebo pri schvaľovaní dohody rodičov, rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

37. Odvolací súd považuje za potrebné k tomu uviesť, že právo mať dieťa u seba je ústavným vyjadrením zásady, že starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov a deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu, na základe zákona. Pretože im vo väčšine prípadov patrí obom výkon rodičovských práv a povinností v rovnakej miere a dieťa nemôže byť súčasne členom dvoch domácností, je v takom prípade nevyhnutné aj právne rozhodnúť, ktorému z rodičov zostane toto právo zachované v plnej miere a dieťa mu bude zverené do osobnej starostlivosti a ktorému z rodičov sa právo osobne sa o dieťa starať odoberie a vznikne mu úplne nové právo - právo styku s dieťaťom.

38. Okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že medzi rodičmi bola počas konania preukázaná výrazná disharmónia v ich vzájomných vzťahoch, prejavujúca sa i v problematickej, nedostatočnej a nevhodnej komunikácii medzi nimi. V tej súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že na psychiku dieťaťa veľmi pôsobí nekomunikatívnosť rodičov pri jeho odovzdávaní. Jedná sa o výrazne nežiadajúci jav pre osobnostný vývoj aj duševné zdravie maloletého dieťaťa. Je preto treba v záujme dieťaťa tento negatívny stav zmeniť. Rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa jednému z rodičov do osobnej starostlivosti zachováva všetky rodičovské práva a povinnosti aj tomu z rodičov, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Tento rodič, aj keď je spravidla prevažne vylúčený z bezprostredného výkonu svojich rodičovských práv a povinností, najmä sústavného výchovného pôsobenia na maloleté dieťa, nie je pozbavený práva dieťa vychovávať. Jedným z prostriedkov na zabezpečenie čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na výchove maloletého dieťaťa a na udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citových vzťahov, je osobný styk rodiča s maloletým dieťaťom. Úlohou rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do výchovy, je najmä to, aby pri styku s maloletým dieťaťom svoju úlohu vo výchove dieťaťa uplatňoval len pozitívnym spôsobom v súlade s § 30 Zákona o rodine a čl. 29 Dohovoru o právach dieťaťa. Úlohou rodiča, ktorý má maloleté dieťa v osobnej starostlivosti, je okrem iného aj to, aby so zreteľom na záujem dieťaťa vytváral priaznivé podmienky na styk tohto rodiča s maloletým dieťaťom, a to najmä vedením dieťaťa k správne vzťahu k tomuto rodičovi. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť záujem dieťaťa.

39. Odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade obaja rodičia majú dobré osobnostné predpoklady pre výchovu maloletých detí a každý z nich by mal nezastupiteľným spôsobom prispievať k tomu, aby doposiaľ úspešný duševný a osobnostný vývin detí pokračoval i naďalej.

40. Pretože súd prvej inštancie vo veci správne a zákonne rozhodol, odvolací súd rozsudok podľa § 387 odsek 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil a podľa odseku 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia len doplnil ďalšie dôvody.

41. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> v spojení s § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

42. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
- (2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

- (1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
- (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).
- V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

- (1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
- (2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

- (1) Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.
- (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

- (1) Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.
- (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).